

Kehon kekseliäisyyden ruokkija

Kuopio Tanssii ja Soi:
Koreografi Ervi Sirén
etsii japanilaisten
tanssijoiden kanssa
vapautta ja ilmavuutta.

KUOPIO
Veera Jääskeläinen

Vähän yli 30-vuotiaana tanssija ja koreografi Ervi Sirénillä oli iso kriisi. Hän harjoitteli ja harjoitteli, mutta ei kokenut tulevansa paremmaksi. – Opetin ja tein koreografioita perinteisellä tavalla, mutta tuntuu, että en pääse eteenpäin. Halusin jotain, mutta en tiennyt mitään, Sirén muistelee. Kriisin kautta Sirén löysi bioenergeetiikan ja alkoi tutkia ihmisen ääntä, hengitystä ja kehoa. Hänelle kehittyi aivan uudenlainen tapa työskennellä ja lähestyä tanssia.

Sirén luo koreografiat aina tietyille tanssijoille ja yhteistyössä heidän kanssaan. Ensin tehdään yksinkertaisia harjoituksia. Esimerkiksi tietoinen hengittäminen avaa kehoa ja mieltä, ja auttaa keskittymään siihen, miten oma keho aistii. Liikkuminen voi lähteä niinkin pienestä, että mietitään, miten kämmenet aistivat ja miten ne voisivat liikkua. Näin voidaan löytää sisäistä suuntaa ja tarkkuutta.

Teokset saavat muotonsa siitä, että Sirén seuraa tanssijoiden liikkumista, valitsee toimivia teemoja ja ohjaa liikkeiden suuntaa ja vauhtia.

– Työskentelytapani vaatii sen, että tanssija voi ja haluaa läh-

”Tanssijoiden täytyy olla valmiita leikkimään, kokeilemaan ja uskaltamaan. Haluan ruokkia kehon kekseliäisyyttä.

KOREOGRAFI

Ervi Sirén

■ Syntynyt 1948.

■ Tanssija, koreografi ja pedagogi.

■ Tanssitaiteen professori Teatterikorkeakoulussa 1998–2007.

■ Koreografina Zodiak – Uuden tanssin keskuksessa 2010–2011.

■ Pro Finlandia vuonna 2000 ja Valtion tanssitaiteen palkinto vuonna 2001.

teä tällaiseen työskentelyyn mukaan. Aina ei ole helppoa mennä syvälle omaan kehoon. Siinä lähtee aina jokin prosessi liikkeelle, halusi sitä tai ei, Sirén toteaa.

Hänelle itselleen tällainen työskentelytapa on osoittautunut parhaaksi. Sirén kertoo, että työskentely on hidasta, mutta antoisaa.

– Tanssijoiden täytyy olla valmiita leikkimään, kokeilemaan ja uskaltamaan. Haluan ruokkia kehon kekseliäisyyttä.

Kuopio Tanssii ja Soissa Ervi Siréniltä nähdään uusi teos *Kite*, suomeksi *Leija*. Se on syntynyt yhteistyössä viiden japanilaisen tanssijan kanssa.

– *Leijassa* haluan ehdottomasti ilmavuutta ja vapautta. Olen lähtenyt etsimään liikkeiden helppoutta.

Sirén ylistää tanssijoitaan **Masaru Kakioa, Takao Kawaguchia, Koji Tamamuraa, Takiko Iwabuchia** ja **Yumi Tateishia**. He kuuntelevat, osaavat keskittyä ja haluavat tehdä täsmällistä ja tarkkaa työtä. Vapauksia saisi

Liikkeiden helppous, vapaus ja ilmavuus korostuvat koreografi Ervi Sirénin *Leija*-teoksessa, joka on työstetty yhdessä japanilaistanssijoiden kanssa.

tosin Sirénin mielestä ottaa vielä vähän enemmän.

Tanssijat löytyivät viime syksynä, kun Sirén vieraili Japanissa ensimmäistä kertaa vetämässä workshopia. Osallistuneiden joukosta Sirén valitsi kaksi vähän nuorempaa ja kolme päälle nelikymppistä tanssijaa, joilla kaikilla on erilainen tanssitausta. Yksi on opiskellut Euroopassa nyky- ja klassista tanssia, toinen jazzia ja step-tanssia, kolmas tulee taistelulajien puolelta, neljäs tekee performatiivisia teoksia yhdessä valosuunnittelijan kanssa ja viides on elokuvakäsikirjoittaja, joka on siirtynyt tanssiin vasta puolitoista vuotta sitten.

Sirénin kiinnostuksen koh-

de on tanssija, ja jokaisen oma persoonallinen tyyli rikastuttaa teosta.

– Tein valinnat intuitiolla, mutta ihan oikein ne menivät, Sirén uskoo.

Leijaa työstettiin Japanissa kuusi viikkoa vuoden alussa.

– Japanissa on täysin oma kulttuurinsa, mikä tuo oman mausteensa teokseen. Jotain yhteistä Suomen ja Japanin välillä kuitenkin on, mitä on vaikea kuvata. Sisäinen keskittyminen ja läsnäolo näkyy tanssissa, Sirén pohdiskelee.

Leijaa esitettiin myös Kiotossa, mutta Kuopiossa nähdään hie- man muuntunut teos. Puvustus on uusi. Ja iotain dieniä tans-

sillisiakin muutoksia on tehty.

– Olen tosi iloinen, että saimme mahdollisuuden esiintyä täällä. Monet asiat ovat menneet eteenpäin, kun teos on laskeutunut tanssijoihin. Syksyllä meillä on vielä esiintymisiä Japanissa, Sirén kertoo.

Sirén ei koe esityksiä improvi- saatioksi, vaikka tärkeää onkin jokaisen tanssijan oma ajoitus ja hetkessä tekeminen. – Teos näyttäytyy aina samana- laisena, sillä kohtaukset alkavat ja loppuvat sovitulla tavalla. Mutta tanssijat liikkuvat joka kerta hieman eri tavalla.

Sirén painottaa paljon tanssin iloa. Hän toivoo, että se välittyy *Leijan* esityksissä.

– Nautinto saisi kuulua tans-

siin, vaikka tämä työtä onkin. Kun keho on auki, se tanssii ja välittää jotain.

Työryhmä on tärkeä lähtökohta Sirénin työskentelyssä. Säveltäjä **Aake Otsalan** musiikki *Leijaan* syntyi samaan aikaan tanssin kanssa, kuten myös japanilaisen **Takayuki Fujimoton** valosuunnittelu. Kun jokainen näkee asiat hieman eri tavalla ja eri kulmas- ta, päästään yhteistyön kautta aivan uusille tasoille.

– Haluan korostaa työryh- mää. Luotan siihen, että kun minä tuon minun maailmani esiin, hekin tuovat rohkeasti esiin omat näkemyksensä. Tä- sä ei analysoida, vaan tehdään työtä ja katsotaan mitä syntyy.

Sirén ei ajattele yleisöä työskentellessään, koska yleisö koostuu yksilöistä.

– On paras tehdä sitä, mikä itseä syviten kiinnostaa. Jotkut kokevat yhteyden teokseen ja joi- tain mihin samastua, jotkut eivät. Se on pakko hyväksyä.

Nykyisin luovuus lähtee Sirénillä taukojen pitämisestä – siitä, että huomaa asioiden yksinkertaisen olemisen ja löytää oman rauhansa.

Onko tanssin valitseminen koskaan kaduttanut?

– Ei, Sirén vastaa epäroimattä.

– Saa olla tosi onnellinen, että on tällaisessa työssä.

Leija Kulttuuriareena 44:ssä 19.6. klo 21 ja 20.6. klo 19.